

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 19.2.2002
KOM(2002) 101 endelig

2001/0047 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDET DIREKTIV

om markedsadgang for havnetjenester

(Forelagt af Kommissionen i henhold til artikel 250, stk. 2, i EF-traktaten)

BEGRUNDELSE

Ændringer til Kommissionens oprindelige forslag er blevet fremhævet ved at anvende gennemstregning for tekst, der udelades, og fede typer med understregning for tekst, der tilføjes.

Europa-Parlamentet godkendte på sin plenarsamling den 14. november 2001 Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markedsadgang for havnetjenester med forbehold af en række ændringsforslag. Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget støttede ligeledes forslaget.

Europa-Parlamentet tilslutter sig hovedelementerne i Kommissionens forslag, undtagen et, men foreslår at indføje en række elementer vedrørende konkurrence mellem havne i forslaget til retsakt.

Europa-Parlamentet har udarbejdet en række ændringsforslag på grundlag af hvilke Kommissionen ændrer sit oprindelige forslag..

Kommissionen inkluderer et betydeligt antal ændringsforslag, som sigter på at forbedre og tydeliggøre den oprindelige tekst. Disse ændringsforslag understreger bl.a. vigtigheden af sikkerhed til søs, ansvar overfor miljøet og sociale elementer; de tydeliggør bestemte aspekter af udvælgelsesproceduren, selvservicering samt at det organ, der har ansvaret for at udvælge tjenesteydelsesleverandører skal være neutralt.

Kommissionen erkender merværdien af de ændringer, der sigter på at styrke bestemte aspekter af forslaget, og som dermed sikrer, at målet nås. Ændringerne vedrører følgende af forslagets elementer:

- Direktivets anvendelsesområde bør udvides, så det omfatter adgang ad vandvejen til havnen, idet denne udvidelse sikrer, at de foreslåede foranstaltninger fuldt ud udnyttes.
- Definitionen af "havnesystem" ændres, så det omfatter to eller flere havne, som ligger i nærheden af hinanden og forvaltes af samme organ eller havnemyndighed, og som derfor fra et praktisk synspunkt kan betragtes som en havn.
- Kriterierne for udstedelse af tilladelser, bør være mere præcis. Disse kriterier er stadig begrænsede for at undgå misbrug, og kan omfatte både beskæftigelsesaspekter og sociale aspekter samt miljøkrav. Denne ændring giver den kompetente myndighed mulighed for at sikre, at strid på grund af disse spørgsmål undgås.
- En tjenesteleverandørs ret til at beskæftige personale efter eget valg kan underkastes samme kriterier, som de af den kompetente myndighed generelt fastsatte kriterier for tjenesteleverandører for at sikre, at disse kriterier anvendes uden undtagelse. En sådan tydeliggørelse medvirker til at undgå misforståelser.
- Antallet af tjenesteleverandører kan begrænses ikke blot på grund af problemer forbundet med plads og kapacitet men også på grund af miljøbestemmelser eller søtrafikrelateret sikkerhed. Undtagelsen begrænses således ikke længere til teknisk/nautiske tjenester. Denne ændring afspejler almindelig sikkerheds- og miljøpolitik.

- En udvalgt tjenesteleverandør kan være nødt til at betale kompensation for faste aktiver, som han overtager fra den tidligere tjenesteleverandør. Dette bør specifikt nævnes, selvom denne forpligtelse bygger på eksisterende almindelige retlige principper.
- Utvetydelige bestemmelser om selvservicering sikrer, at en selvserviceyder kan anvende sit eget personale og udstyr, men de samme kriterier gælder som for andre tjenesteleverandører under forudsætning af, at disse kriterier er relevante.

Kommissionen kan dog ikke acceptere en række ændringsforslag til direktivet. Det drejer sig om:

- Ændringsforslagene vedrørende gennemsigtige finansielle forbindelser mellem medlemsstaterne og havnene og om fortolkning af traktatens statsstøttebestemmelser vedrører hovedsagelig konkurrence mellem havnene, mens det foreslåede direktiv fokuserer på at sikre frihed til levering af tjenesteydelser og etableringsret i havnene for leverandører af havnetjenester. Kommissionen accepterer dog, at der er behov for yderligere arbejde vedrørende konkurrence mellem havne, men påpeger, at et sådant arbejde må udføres inden for den institutionelle ramme og i overensstemmelse med traktatens bestemmelser. Hvad angår gennemsigthed, har Kommissionen til hensigt at udarbejde en ændring til gennemskuelighedsdirektivet¹ for at dække et betydeligt større antal havne end hidtil. Hvad angår statsstøtte undersøger Kommissionen muligheden for at tydeliggøre anvendelsen af traktatens bestemmelser i højere grad end kapitlet om statsstøtte til havne (kapitel 3.3) i meddelelse (2001)35 endelig (den såkaldte "Havnepakke").
- Det ændringsforslag, der vedrører udeladelse af kravet om mindst to tjenesteleverandører (medmindre der foreligger særlige forhold) og om at tillade "det efter forholdene størst mulige antal leverandører" er ikke tilfredsstillende. Kommissionen mener, at man risikerer en fortsættelse af eksisterende situationer, hvor "forholdene", ofte ukorrekt, anses for at berettige til begrænsning til kun en tjenesteleverandør. Kommissionen mener, at dens forslag, i henhold til hvilket mindst to tjenesteleverandører tillades, i højere grad sikrer, at direktivets mål nås. Kommissionens forslag tager under alle omstændigheder hensyn til særlige situationer ("... og medmindre særlige omstændigheder gør sig gældende...") og forpligter ikke den kompetente myndighed til at finde endnu en eller flere tjenesteleverandører, hvis der ikke er nogen der er interesseret i betragtning af de forretningsmæssige realiteter.
- De ændringsforslag, der vedrører udelukkelse af lodsning fra direktivets anvendelsesområde, kan ikke accepteres. Lodsning er en tjenesteydelse af forretningsmæssig værdi, hvor traktatens bestemmelser finder anvendelse. Kommissionen er dog klar over de særlige sikkerhedsanliggender, men den mener, at disse behandles hensigtsmæssigt i forslaget, da alle kompetente myndigheder har ret til at vurdere sikkerhedssituationen og -kravene i overensstemmelse med de specifikke lokale forhold og at træffe de hensigtsmæssige konklusioner, hvad angår en eventuel begrænsning af antallet af tjenesteleverandører. Kommissionen mener, at der er måder, hvorpå sikkerheden kan sikres, uden at fortsætte eksisterende praksis, som ofte øger søfartsomkostningerne unødvendigt.

¹ Kommissionens direktiv 80/723/EØF af 25. juni 1990 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelse mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder, EFT L 195 af 29.7.1980, s. 35, senest ændret ved direktiv 2000/52/EF, EFT L193 af 24.7.2000, s. 75

- Kommissionen mener ikke, det er berettiget at udvide direktivets anvendelsesområde til tjenester, der ikke er af forretningsmæssig værdi.
- Begrænsning af retten til selvservicering til skibe, der fører en medlemsstats flag, kan ikke accepteres, da det ikke er på linje med internationale bestemmelser og forpligtelser.
- En udvidelse af gyldighedsperioden for tilladelsen fra fem til otte år for tjenesteleverandører, som ikke har foretaget betydelige investeringer forekommer uhensigtsmæssigt, navnlig i betragtning af at denne periode er 10 år for tjenesteleverandører, som har foretaget betydelige investeringer i flytbare aktiver.

Kommissionen ændrer derfor sit forslag i henhold til artikel 250, stk. 2, i traktaten.

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om markedsadgang for havnetjenester

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel [80, stk. 2],

under henvisning til forslag fra Kommissionen²,

under henvisning fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁴,

efter proceduren i artikel 251 i traktaten⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med traktatens artikel 49 er at fjerne restriktioner for frihed til at levere tjenesteydelser i Fællesskabet; i henhold til traktatens artikel 51 skal dette ske inden for rammerne af den fælles transportpolitik- **, under overholdelse af, bl.a., traktatens miljøbeskyttelsesbestemmelser.**
- (2) Hvad angår søtransporttjenesteydelser som sådan, er dette mål nået ved Rådets forordning (EØS) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser på søtransportområdet mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og tredjelande⁶ og (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotageejlads)⁷.
- (3) Tjenesteydelser i havne er af afgørende betydning for, at søtransport kan fungere, da de yder et afgørende bidrag til effektiv udnyttelse af infrastrukturen for søtransport.
- (4) I sin grønbog om søhavne og skibsfartsinfrastruktur i december 1997⁸ nævnte Kommissionen, at den havde til hensigt at foreslå en regelramme med henblik på at skabe adgang til havnetjenestemarkedet i fællesskabshavne med international trafik.

² EFT C [...], [...], s. [...].

³ EFT C [...], [...], s. [...].

⁴ EFT C [...], [...], s. [...].

⁵ EFT C [...], [...], s. [...].

⁶ EFT L 378 af 31.12.1986, s. 1-3. Senest ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3573/90, EFT L353 af 17.12.1990, s. 16.

⁷ EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7-10.

⁸ KOM(97) 678 endelig af 10. december 1997.

Havnetjenester bør i denne forbindelse defineres som tjenesteydelser af kommerciel værdi, som normalt leveres mod betaling i en havn.

- (5) Lettere adgang til tjenesteydelser i havne på fællesskabsniveau skulle kunne fjerne de restriktioner, der nu hindrer adgangen for leverandører af havnetjenester, forbedre kvaliteten af de tjenesteydelser, havnens brugere modtager, øge effektivitet og fleksibilitet, medvirke til at reducere omkostningerne og derved bidrage til at fremme nærsøfart og kombineret transport.
- (6) Hvis tilladelse i henhold til dette direktiv gives i form af en kontrakt, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 92/50/EØF⁹, 93/36/EØF¹⁰, 93/37/EØF¹¹ and 93/38/EØF¹², gælder disse direktiver. I påkommende tilfælde gælder direktiv 89/48/EØF¹³, 92/51/EØF¹⁴ og 99/42/EF¹⁵ om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssig og faglig uddannelse.
- (7) Forskellig national lovgivning og praksis har ført til forskelle i de anvendte procedurer og har skabt retlig usikkerhed vedrørende havnetjenesteleverandørernes rettigheder og de kompetente myndigheders pligter. Det er derfor i Fællesskabets interesse at skabe en EF-regelramme, som fastlægger grundbestemmelser om adgang til markedet for havnetjenester, rettigheder og forpligtelser for nuværende og fremtidige tjenesteleverandører, havnens forvaltningsorganer samt om procedurerne i forbindelse med tilladelser og udvælgelsesprocesser.
- (8) I henhold til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, som fastsat i traktatens artikel 5, kan målene med den foreslåede handling, som er adgang til markedet for havnetjenester for enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Fællesskabet ~~ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af handlingens omfang,~~ og kan derfor bedre gennemføres **ved at fastsætte fælles principper for alle medlemsstaterne** på fællesskabsplan. Direktivet begrænser sig til det strengt nødvendige for at nå dette mål og går ikke herudover.
- (9) Fællesskabsretten om adgang til havnetjenester udelukker ikke anvendelse af andre fællesskabsbestemmelser. Konkurrencebestemmelserne, **herunder bestemmelserne**

⁹ Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209 af 24.7.92 s.1), senest ændret ved direktiv 97/52/EF (EFT L 328 af 28.11.97)

¹⁰ Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med offentlige indkøb (EFT L199 af 9.8.93, s.1), senest ændret ved direktiv 97/52/EF (EFT L328 af 28.11.97).

¹¹ Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 199/54 af 09.08.93), senest ændret ved direktiv 97/52/EF (EFT L328 af 28.11.97)

¹² Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 199 af 9.8.93, s. 84), senest ændret ved direktiv 98/4/EF (EFT L 101 af 1.4.98.).

¹³ Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1989 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af midst tre års varighed.

¹⁴ Rådets direktiv 92/51/EØF af 18. juni 1992 om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerung af direktiv 89/48/EØF.

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 99/42/EF af 7. juni 1999 om indførelse af en ordning for anerkendelse af eksamensbeviser for de former for erhvervsvirksomhed, der er omfattet af direktiverne om liberalisering og om overgangsforanstaltninger, og til supplerung af den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser.

vedrørende tjenesteydelser af almindelig økonomiske interesse, er allerede blevet anvendt på havnetjenester og er navnlig relevante for monopolsituationer.

- (10) Medlemsstaterne kan med henblik på effektiv og sikker havneforvaltning kræve, at tjenesteleverandører indhenter tilladelse. Kriterierne for at udstede en sådan tilladelse skal være objektive, gennemsigtige, ikke-diskriminerende, relevante og proportionelle. De skal offentliggøres.
- (11) Da havne består af begrænsede geografiske områder, kan markedsadgang sommetider komme til at stå overfor problemer forbundet med kapacitets-, og pladsproblemer samt trafikrelaterede sikkerhedsproblemer, hvad angår teknisk nautiske tjenesteydelser. Det kan derfor og for at sikre havnens generelle effektivitet i sådanne tilfælde være nødvendigt at begrænse antallet af godkendte leverandører af havnetjenester under overholdelse af en tjenesteleverandørs eller havnens forvaltningsorgans forpligtelse til offentlig tjeneste samt af miljøbestemmelserne.
- (12) Kriterierne for enhver begrænsning skal være objektive, gennemsigtige, ikke-diskriminerende, relevante og proportionelle. Når det drejer sig om lasthåndtering, må antallet af tjenesteydere for hver enkelt kategori lasthåndtering ikke begrænses til mindre end to fuldstændigt uafhængige leverandører, medmindre der er tale om usædvanlige omstændigheder.
- (13) Tjenesteydere bør have ret til at beskæftige personale efter eget valg. De skal overholde bestemmelserne om uddannelse, erhvervskompetence og arbejdsforhold.
- (14) Hvis antallet af tjenesteydere er begrænset, skal de udvælges af den kompetente myndighed efter en gennemsigtig, objektiv, åben og retfærdig udvælgelsesprocedure med ikke-diskriminerende bestemmelser.
- (15) For at sikre, at beslutninger og procedureforanstaltninger i henhold til dette direktiv træffes i fuld åbenhed af neutrale organer, skal situationen for forvaltningsorganet i en havn, som selv leverer eller ønsker at levere havnetjenester, defineres. Det skal underkaste sig de samme betingelser og procedurer som andre tjenesteleverandører samtidig med, at det skal være i stand til at sikre havnens funktion. Beslutninger om at begrænse antallet af tjenesteleverandører og udvælgelse af disse leverandører skal derfor overlades til et neutralt organ, og havnens forvaltningsorgan må ikke diskriminere mellem tjenesteydere og mellem havnebrugere.
- (16) Det er derfor nødvendigt at sikre, at der ikke er forskelsbehandling mellem havnens forvaltningsorgan og uafhængige operatører, og mellem forskellige favnes forvaltningsorganer.
- (17) Økonomisk skal forvaltningsorganer i havne, der er omfattet af dette direktiv, og som også er leverandører af tjenesteydelser, være forpligtet til at føre adskilte regnskaber for henholdsvis deres funktion som forvaltningsorgan og deres funktion som leverandør af tjenester på konkurrencemæssige vilkår.
- (18) Kommissionens direktiv nr. 2000/52 af 26. juli 2000 fastlægger for en række virksomheder forpligtelse til at føre adskilte regnskaber, idet denne bestemmelse kun gælder for virksomheder med en årlig omsætning for hvert af de to sidste år på over € 40 mio.

Med indførelse af friheden til at levere havnetjenester i Fællesskabet må det sikres, at princippet om adskilte regnskaber gælder for alle havne, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, og at havnene pålægges gennemskuelighedsbestemmelser, der ikke er mindre strenge end bestemmelserne i Kommissionens direktiv nr. 2000/52.

- (19) Kravet om at føre regnskaber over havnetjenesteaktiviteter bør gælde for alle virksomheder, som er blevet udvalgt til at levere sådanne havneydelser.
- (20) Selvservicering bør tillades **i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv**, og de kriterier, der fastsættes for selvserviceydere bør ~~ikke være strengere end~~ **være de samme som** for leverandører af samme eller sammenlignelige havnetjenester.
- (21) Tilladelser, der udstedes efter en udvælgelsesprocedure, skal være tidsbegrænsede. Når tilladelsens gyldighedsperiode fastsættes, er det rimeligt at tage hensyn til, om leverandøren har måttet investere i aktiver og, hvis dette er tilfældet, om disse aktiver er mobile. ~~En sådan procedure skulle kunne medføre et rimeligt resultat, men der skal dog fastsættes en maksimumsgyldighedsperiode for en tilladelse.~~
- (22) Den nuværende situation i Fællesskabets havne, som omfatter mange forskellige tilladelser, udvælgelsesmetoder og gyldighedsperioder, kræver fastsættelse af klare overgangsperioder. Disse overgangsbestemmelser skal skelne mellem havne, hvor antallet af tjenesteydere er begrænset, og havne, hvor dette ikke er tilfælde.
- (23) Hvis antallet af tjenesteydere ikke er begrænset, er der ingen grund til at ændre de eksisterende tilladelser, men fremtidige tilladelser udstedes i henhold til direktivets bestemmelser.
- (24) I tilfælde, hvor antallet af tjenesteydere er begrænset, bør overgangsperioden skelne mellem tilladelser, der er udstedt i henhold til offentligt udbud eller en tilsvarende procedure, og andre tilfælde; mellem situationer, hvor tjenesteyderen har foretaget betydelige investeringer, eller ikke har foretaget investeringer; og mellem situationer, hvor disse investeringer er mobile eller ikke. Under hensyntagen til retssikkerheden må man i disse tilfælde fastsætte maksimumstidsrum, og give de nationale myndigheder en betydelig margin til at tage tilstrækkeligt hensyn til de særlige forhold i de enkelte tilfælde.
- (25) Medlemsstaterne fastsætter, hvilke kompetente myndigheder der har ansvaret for gennemførelsen af dette direktiv.
- (26) Der skal foreligge procedurer til anke af de kompetente myndigheders beslutninger.
- (27) Medlemsstaterne skal sikre, et passende socialt beskyttelsesniveau for personalet i virksomheder, der leverer havnetjenester **og sikre, at et passende erhvervsfagligt niveau opretholdes, særlig hvis der skiftes tjenesteydere.**
- (28) Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke på nogen måde medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser, hvad angår lov og orden, sikkerhed i havne samt miljøbeskyttelse.

- (29) Dette direktiv berører ikke anvendelsen af traktatens bestemmelser; Kommissionen agter navnlig fortsat at sikre overholdelsen af disse bestemmelser ved, om nødvendigt, at udøve alle de beføjelser, den har i henhold til traktatens artikel 86.
- (30) På grundlag af medlemsstaternes rapporter om anvendelsen af dette direktiv bør Kommissionen foretage en vurdering, om nødvendigt ledsaget af et forslag til revision af direktivet -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1 – Formål

- 1.** EF-leverandører af havnetjenester har frihed til at levere havnetjenester i henhold til bestemmelserne i dette direktiv. Leverandører af havnetjenester har adgang til havneanlæg i det omfang, det er nødvendigt, for at de kan udøve deres aktiviteter.
- 2.** **Bestemmelserne i dette direktiv fastsætter, at frihed til at levere havnetjenester kan være med forbehold af havnens eller havnesystemets problemer forbundet med plads eller kapacitet eller søtrafikrelateret sikkerhed og med overholdelse af krav til sikkerhed, miljøbeskyttelse og forpligtelse til offentlig tjeneste.**

Artikel 2 – Anvendelsesområde

1. Dette direktiv gælder for de havnetjenester, der er opført i bilaget, og som leveres til havnens brugere **enten på havnens område eller på adgang ad vandvejen til og fra havnen eller havnesystemet.**
2. Dette direktiv gælder for alle søhavn eller havnesystemer, der er beliggende på en medlemsstats territorium, og som er åbne for almindelig søhandelstrafik, forudsat at den pågældende havn i de seneste tre år mindst har håndteret 3 mio. tons eller 500000 passagerbevægelser om året.
3. Hvis en havn når den i stykke 2 nævnte godstrafiktærskel uden at nå den tilsvarende passagerbevægelsestærskel, gælder bestemmelserne i dette direktiv ikke for havnetjenester, der udelukkende vedrører passagerer. Hvis passagerbevægelsestærsklen, men ikke godstrafiktærsklen, nås, gælder bestemmelserne i dette direktiv ikke for havnetjenester, der udelukkende vedrører gods. Kommissionen offentliggør til orientering i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne en liste over de i denne artikel nævnte havne **og havnesystemer.** Listen skal første gang offentliggøres inden tre måneder efter direktivets ikrafttrædelse, og herefter én gang om året.
4. Medlemsstaterne kan kræve, at leverandører af havnetjenester er etableret inden for Fællesskabets grænser, og at fartøjer, der udelukkende anvendes til havnetjenester, skal registreres i en medlemsstat og føre en medlemsstats flag.

Artikel 3

1. Dette direktiv berører ikke de kompetente myndigheders forpligtelser i henhold til direktiv 92/50/EØF, direktiv 93/36/EØF, direktiv 93/37/EØF og direktiv 93/38/EØF.

2. Hvis et af de i stk. 1 nævnte direktiver gør udbud af tjenesteydelseskontrakter obligatorisk, finder artikel 8, stk. 1, 2, 3, 4 og 5, artikel 12, stk. 1 og 2, og artikel 13 i dette direktiv ikke anvendelse på tildeling af sådanne kontrakter. **Medlemsstaterne kan dog indføre særlige forhold vedrørende deres havne, når sådanne kontrakter gives i udbud.**
3. Direktivet berører ikke de kompetente myndigheders forpligtelser i henhold til direktiv 89/48/EØF [15], 92/51/EØF [16] og 99/42/EC [17] om medlemsstaternes gensidige anerkendelse af erhvervsmæssig uddannelse.

Artikel 4 – Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- (1) "**Søhavn**": (i dette direktiv benævnt "havn") et område bestående af landjord og vand, der er befæstet og udstyret på en sådan måde, at det, først og fremmest, tillader modtagelse af skibe, lastning og losning af skibe, oplagring af gods, modtagelse og levering af gods med transport via landjorden eller ad indre vandveje samt indskibning og udskibning af passagerer
- (2) "**Havnesystem**": to eller flere havne ~~som sammen betjener samme by eller byområde~~ **i samme område og forvaltet af et enkelt forvaltningsorgan.**
- (3) "**Havnemyndighed**" eller "**havnens forvaltningsorgan**" (herefter benævnt "**havnens forvaltningsorgan**"): et organ som, eventuelt i forbindelse med andre aktiviteter, i henhold til nationale love eller administrative bestemmelser har til opgave at administrere og forvalte havneinfrastrukturene og at koordinere og kontrollere den virksomhed, der drives af forskellige operatører i den pågældende havn eller det pågældende havnesystem. Det kan bestå af flere separate organer eller være ansvarligt for mere end én havn
- (4) "**Havnetjenester**": havnetjenester af kommerciel værdi, der normalt ydes mod betaling i en havn, og som er opført i bilaget.
- (5) "**Leverandør af havnetjenester**": enhver fysisk eller juridisk person, der leverer, eller ønsker at levere, en eller flere kategorier havnetjenester.
- (6) "**Forpligtelse til offentlig tjeneste**": en forpligtelse, som er vedtaget af en kompetent myndighed med henblik på at sikre tilstrækkelig levering af bestemte kategorier af havnetjenester.
- (7) "**Selvservicering**": en situation, hvor en havnebruger **med eget personale og udstyr** selv leverer en eller flere kategorier af havnetjenester **efter de i dette direktiv fastlagte kriterier**, og hvor der normalt ikke er nogen form for kontrakt med en tredjepart om levering af disse tjenesteydelser.
- (8) "**Tilladelse**": enhver form for tilladelse, inklusive en kontrakt, som tillader en fysisk eller juridisk person at levere havnetjenester eller at udføre selvservicering.

Artikel 5 - De kompetente myndigheder

Medlemsstaterne udpeger den eller de kompetente myndigheder med henblik på gennemførelse af artikel 6, 7, 8, 10, 11, 12 og 19 i dette direktiv.

Artikel 6 – Tilladelse

1. Medlemsstaterne kan kræve, at en leverandør af havnetjenester indhenter forudgående tilladelse i henhold til betingelserne i stykke 2, 3, 4, og 5. Tilladelsen udstedes automatisk til tjenesteydere, der udvælges i henhold til artikel 8.
2. Kriterierne for den kompetente myndigheds udstedelse af tilladelser skal være gennemsigtige, ikke-diskriminerende, objektive, relevante og proportionelle. Kriterierne må kun vedrøre
 - (a) leverandørens erhvervsmæssige kvalifikationer, vedkommendes sunde økonomiske situation og tilstrækkelig forsikring
 - (b) sikkerhed til søs eller **havnens eller havneadgangens, dens** installationers, udstyrs **og personers** sikkerhed
 - (c) **arbejdsforhold og sociale forhold, hvor dette er relevant**
 - (d) **miljøkrav, hvor dette er relevant**
 - (e) **havnens udviklingsplaner.**

Tilladelsen kan omfatte forpligtelse til offentlig tjeneste, hvad angår sikkerhed, regelmæssighed, kontinuitet og pris samt de betingelser, i henhold til hvilke tjenesten skal leveres.

3. Hvis de påkrævede erhvervsmæssige kvalifikationer omfatter specifikt lokalt kendskab eller erfaring med lokale forhold, skal den kompetente myndighed stille tilstrækkelig uddannelse til rådighed for ansøgende leverandører.
4. De i stk. 2 nævnte kriterier skal offentliggøres, og leverandører af havnetjenester skal forud informeres om proceduren for opnåelse af tilladelse. Dette krav gælder også for en tilladelse, der knytter levering af tjenesteydelser til investering i faste aktiver, som bliver havnens ejendom, når tilladelsen udløber.
5. En leverandør af havnetjenester, **der udfører den tjenesteydelse, der er omfattet af tilladelsen,** har ret til at ansætte personale efter eget valg **hvis vedkommende opfylder de i stk. 2 fastsatte kriterier** til at udføre den tjenesteydelse, der er omfattet af tilladelsen.

Artikel 7 – Begrænsninger

1. Medlemsstaterne kan kun begrænse antallet af leverandører af havnetjenester på grund af plads eller kapacitets**problemer** eller, når det drejer sig om teknisk-nautiske tjenesteydelser søtrafikrelateret sikkerhed **eller på grund af miljøbestemmelser.** Den kompetente myndighed skal:

- (a) informere de interesserede parter om den kategori eller de kategorier af havnetjenester og den specifikke del af havnen, som restriktionerne gælder, samt grundene til disse restriktioner
 - (b) tillade det efter forholdene størst mulige leverandører.
2. Hvis der er plads- eller kapacitetsproblemer, og medmindre særlige omstændigheder gør sig gældende, hvad angår trafikvolumen og lastkategori, skal den kompetente myndighed tillade mindst to tjenesteleverandører for hver kategori last, og de skal være fuldstændigt uafhængige af hinanden.
3. Hvis den kompetente myndighed, der træffer beslutning om restriktioner, også er den pågældende havns forvaltningsorgan, og hvis forvaltningsorganet selv eller en tjenesteleverandør, over hvilken det har direkte eller indirekte kontrol, eller som det har interesser i, er eller ønsker at blive tjenesteleverandør i den pågældende havn, skal medlemsstaten udpege en anden kompetent myndighed og pålægge den at træffe beslutning om, eller godkende en beslutning om restriktioner. Sidstnævnte udpegede kompetente myndighed skal være uafhængig af den pågældende havns forvaltningsorgan og må ikke:
- (a) levere havnetjenester af lignende art som de tjenester, der leveres af tjenesteleverandører i den pågældende havn, og
 - (b) have direkte eller indirekte kontrol over, eller have interesser i nogen af tjenesteleverandørerne i den pågældende havn.

Artikel 8 - Udvælgelsesprocedure

1. I tilfælde, hvor antallet af tjenesteleverandører er blevet begrænset **af den kompetente myndighed** i medfør af artikel 7, træffer ~~de kompetente myndigheder~~ **denne** de nødvendige foranstaltninger til at sikre en gennemsigtig og objektiv udvælgelsesprocedure ved udbud eller en tilsvarende procedure baseret på proportionelle, ikke-diskriminerende og relevante kriterier.
2. De kompetente myndigheder offentliggør en opfordring til interesserede parter om at deltage i udvælgelsesprocessen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.
- I denne offentliggørelse kan der henvises til de kompetente myndigheders eller havnens eget web-sted eller, hvis et sådant ikke findes, til enhver anden passende måde, hvorpå de nødvendige oplysninger rettidigt kan stilles til rådighed for enhver person, der er interesseret i processen.
3. Den kompetente myndighed skal i offentliggørelsen anføre følgende:
- (a) tilladelses**kriterier i henhold til artikel 6, stk. 2, samt** udvælgelseskriterier, der definerer myndighedernes minimumskrav
 - (b) tildelingskriterier, der definerer de faktorer, som myndighederne lægger til grund for at vælge mellem de tilbud, der opfylder udvælgelseskriterierne

(c) vilkårene, herunder de tjenesteydelseskrav, som kontrakten omfatter og eventuelle aktiver **infrastrukturer og udstyr** der stilles til rådighed for den udvalgte tilbudsgiver, samt de relevante betingelser og gældende bestemmelser

(d) sanktioner og bestemmelser om inddragelse af tilladelsen i tilfælde af overtrædelser

(e) tilladelsens gyldighedsperiode.

4. Der skal være en frist på mindst 52 dage mellem indkaldelse af bud og den seneste dato for modtagelse af bud.
5. Den information, den kompetente myndighed giver potentielle leverandører, skal indeholde alle de relevante oplysninger, denne sidder inde med.
6. Hvis den kompetente myndighed, der gennemfører udvælgelsesproceduren **for en specifik havnetjeneste** for en bestemt havn, også er forvaltningsorganet i denne havn, og hvis forvaltningsorganet selv eller en tjenesteleverandør, hvorover det har direkte eller indirekte kontrol eller har interesser i, er eller ønsker at blive tjenesteleverandør **af samme eller en lignende tjeneste** i den pågældende havn, skal medlemsstaten udpege en anden kompetent myndighed og pålægge denne den pågældende udvælgelsesprocedure. Sidstnævnte udpegede kompetente myndighed skal være uafhængig af den pågældende havns forvaltningsorgan og må ikke:
 - (a) levere tjenester af lignende art som de tjenester, der leveres af tjenesteleverandøren i den pågældende havn
 - (b) have direkte eller indirekte kontrol over eller have interesser i nogen af tjenesteleverandørerne i den pågældende havn.

Artikel 9 – Varighed

Leverandører af havnetjenester udvælges for en begrænset periode, som fastsættes efter følgende kriterier:

1. Hvis tjenesteleverandøren ikke foretager investeringer eller kun ubetydelige investeringer for at levere tjenester, er tilladelsens varighed på højst fem år.
2. Hvis tjenesteleverandøren foretager betydelige investeringer i
 - (a) mobile aktiver, er tilladelsesperioden højst 10 år
 - (b) faste aktiver, er tilladelsesperioden højst 25 år, uanset om ejerskabet hertil overgår til havnen.

Artikel 10 – Regnskabsbestemmelser

Den kompetente myndighed kræver, at de udvalgte tjenesteleverandører fører adskilte regnskaber for hver enkelt tjeneste. Opstilling af regnskaber skal være i overensstemmelse med gældende handelspraksis og generelt anerkendte regnskabsprincipper.

Artikel 11 – Selvservicering

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at selvservicering kan udføres i henhold til dette direktiv.
2. Kriterierne for eventuel tilladelse til selvservicering ~~må ikke være strengere end~~ **skal være de samme som** kriterierne for leverandører af samme eller sammenlignelige havnetjenester.

Artikel 12 – Havnens forvaltningsorgan

1. Hvis havnens forvaltningsorgan leverer havnetjenester, skal det opfylde kriterierne i artikel 6 og adskille regnskaberne for hver af dets havnetjenesteaktiviteter fra regnskaberne fra dets andre aktiviteter. Opstilling af regnskaberne skal være i overensstemmelse med gældende handelspraksis og generelt anerkendte regnskabsprincipper for at sikre at:
 - (a) de interne regnskaber svarende til forskellige aktiviteter er adskilte
 - (b) alle omkostninger og indtægter posteres korrekt på grundlag af konsekvent anvendte og objektivt begrundede regnskabsprincipper
 - (c) de regnskabsprincipper som de adskilte regnskaber føres efter, klart kan identificeres.
2. Revisors rapport om årsregnskaberne skal vise, om der foreligger finansielle strømme mellem forvaltningsorganets havnetjenesteaktiviteter og dets andre aktiviteter. Revisors rapport opbevares af medlemsstaterne og stilles på anmodning til rådighed for Kommissionen.
3. Hvis det efter udvælgelsesproceduren i henhold til artikel 8 ikke har været muligt at finde en passende tjenesteleverandør til en specifik havnetjeneste, kan den kompetente myndighed i henhold til betingelserne i denne artikels stk. 1 forbeholde levering af denne havnetjeneste for havnens forvaltningsorgan i en periode på maksimalt fem år.
4. Havnens forvaltningsorgan må ikke diskriminere mellem tjenesteleverandører. Det skal navnlig afholde sig fra at diskriminere til fordel for en virksomhed eller et organ, hvori det har interesser.
5. Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke på nogen måde medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser i henhold til gennemskuelighedsdirektivets nr. 2000/52/EF.

Artikel 13 – Anker

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver med legitime interesser har ret til at anke beslutninger eller individuelle foranstaltninger, der i henhold til dette direktiv er truffet af kompetente myndigheder eller havnens forvaltningsorgan.

2. Hvis en ansøgning om adgang til at levere havnetjenester i henhold til dette direktiv afslås, informeres ansøgeren eller ansøgerne om grundene til, at den eller de pågældende ikke har opnået tilladelse eller er blevet udvalgt. Sådanne grunde skal være objektive, ikke-diskriminerende, velbegrundede og dokumenterede. Ansøgeren skal have adgang til ankeprocedurer. Det skal være muligt at anke sagen for en national domstol eller en offentlig myndighed, der, hvad angår organisation, økonomisk grundlag, retsstruktur og beslutningstagning, er uafhængig af den kompetente myndighed eller den pågældende havns forvaltningsorgan, og som er uafhængig af enhver tjenesteleverandør.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ankeorganernes beslutninger kan underkastes retlig prøvelse.

Artikel 14 - Sikkerhed og miljøbeskyttelse

Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke på nogen måde medlemsstaternes **og de af dem udpegede kompetente myndigheders** rettigheder og forpligtelser hvad angår lov og orden, sikkerhed i havne samt miljøbeskyttelse.

Artikel 15 – Social beskyttelse

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at deres sociale lovgivning anvendes, uden at dette dog berører anvendelsen af dette direktiv, og med forbehold af EF-rettens øvrige bestemmelser. **Sociale standarder må ikke være lavere end de standarder, der er fastsat ved den gældende fællesskabslovgivning.**

Artikel 16 – Overgangsforanstaltninger

1. Hvis antallet af leverandører af havnetjenester i en havn ikke er begrænset som følge af plads- og kapacitetsproblemer eller hensynet af sikkerhed til søs, kan de eksisterende tilladelser forblive gyldige uden ændringer, indtil antallet bliver begrænset. Nye tilladelser skal overholde bestemmelserne i dette direktiv.
2. Hvis antallet af tjenesteleverandører i havn er begrænset, gælder bestemmelserne i litra a) til e).
 - a) Hvis en eksisterende tilladelse er udstedt i henhold til offentligt udbud eller en tilsvarende procedure og ellers er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, kan tilladelsen forblive gyldig uden ændringer.
 - b) Hvis en eksisterende tilladelse ikke er udstedt i henhold til bestemmelserne i dette direktiv, og hvis tjenesteleverandøren har foretaget ubetydelige eller ingen investeringer, skal en ny tilladelsesprocedure i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv udføres inden to år efter datoen for gennemførelsen af dette direktiv, hvis det drejer sig om en enkelt tjenesteleverandør, og inden fire år i alle andre tilfælde.
 - c) Hvis en tjenesteleverandør med en eksisterende tilladelse har foretaget betydelig investeringer i mobile aktiver, gælder følgende:

- (i) hvis tilladelsen ikke er udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, men som følge af et offentligt udbud eller en tilsvarende procedure, er den eksisterende tilladelses gyldighed højst 10 år
 - (ii) hvis tilladelsen ikke er udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv og ikke som følge af offentligt udbud eller en tilsvarende procedure, skal en ny tilladelsesprocedure i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv udføres inden tre år efter datoen for gennemførelsen af dette direktiv, hvis det drejer sig om en enkelt tjenesteleverandør, og inden fem år i alle andre tilfælde.
- d) Hvis der foreligger en eksisterende tilladelse, og tjenesteleverandøren har foretaget betydelige investeringer i faste aktiver, gælder følgende:
- (i) hvis tilladelsen ikke er udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, men som følge af offentligt udbud eller en tilsvarende procedure, er den eksisterende tilladelses gyldighed højst 25 år
 - (ii) hvis tilladelsen ikke er udstedt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv og ikke som følge af offentligt udbud eller en tilsvarende procedure, skal en ny tilladelsesprocedure i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv udføres inden fem år efter datoen for gennemførelsen af dette direktiv, hvis det drejer sig om en enkelt tjenesteleverandør, og inden otte år i alle andre tilfælde
- e) Hvis der foreligger en eksisterende tilladelse og tjenesteleverandøren har foretaget betydelige investeringer i mobile og faste aktiver, gælder litra d).

Artikel 17 – Kompensation

En udvalgt tjenesteleverandør betaler, hvor dette er passende, kompensation for de faste aktiver, vedkommende overtager. Den kompetente myndighed kan fastsætte værdien heraf forud for udvælgelsesproceduren.

Artikel ~~17~~18 – Rapport og revision

Medlemsstaterne sender Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv senest tre år efter gennemførelsesdatoen.

På grundlag af medlemsstaternes rapporter foretager Kommissionen en vurdering af medlemsstaternes gennemførelse af direktivet, om nødvendigt ledsaget af forslag til revision.

Artikel ~~18~~19 – Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at overholde dette direktiv senest et år efter datoen for dets ikrafttrædelse. De

underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv eller ledsages af en sådan henvisning ved offentliggørelsen. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel ~~19~~ 20

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter dets offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel ~~20~~ 21 – Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
[...]

På Rådets vegne
Formand
[...]

BILAG

LISTE OVER HAVNETJENESTER, DER OMFATTES AF DETTE DIREKTIV

- (1) Tekniske-nautiske tjenesteydelser
 - (a) Lodsning
 - (b) Bugsering
 - (c) Fortøjning
- (2) Lasthåndtering, herunder
 - (a) **Lastning og losning**
 - (b) Stevedoring, stuvning, omladning og anden transport på terminalens område
 - (c) Opbevaring, deponering og oplagring, afhængigt af lastkategori
 - (d) Konsolidering af last
- (3) Passagerservice (inklusive indskibning og udskibning)